

SPARBANKERNAS
RIKSFÖRBUND

Finansinspektionen

FI Dnr 15-1725

finansinspektionen@fi.se

REMISSYTTRANDE

”Förslag till nya värdepappersföreskrifter med anledning av införandet av Mifid 2 och Mifir”

Sparbankernas Riksförbund, nedan benämnt ”Förbundet”, får härmed avge yttrande över Finansinspektionens förslag till nya värdepappersföreskrifter.

Sammanfattning

Förbundet anser att förslaget till föreskrifter behöver utvecklas, så att klarhet ges ifråga om kriterierna för att bedöma om en förmån är utformad för att höja kvaliteten på en investeringstjänst.

Ersättningar till och från tredjepart

Förbundet noterar att betydelsefulla delar i genomförandet av Mifid 2 och anpassningen till Mifir samt de delegerade akterna, föreslås ske i föreskrifter meddelade av FI.

Innehållet i de föreslagna föreskrifterna har stor praktisk betydelse för det sätt som ett värdepappersinstitut ska arrangera sin verksamhet på. Därför är det viktigt att föreskrifterna utformas på sådant sätt att de ger konkreta besked ifråga om vad instituten har att göra för att uppfylla kraven i regleringen. Föreskrifterna bör således inte innehålla bestämmelser som uttrycker principer, om inte samtidigt föreskrifterna anger konkreta sätt att uppfylla principerna på.

De föreslagna föreskrifterna innehåller bestämmelser om tillåtligheten av ersättningar vid investeringstjänster. Bestämmelserna i 7 kap. 2-5 §§ omfattar investeringstjänster

SPARBANKERNAS
RIKSFÖRBUND

generellt och uttalar krav som måste uppfyllas för att ett institut skall få ta emot och behålla ersättning. Bestämmelserna innehåller flera kriterier, som enligt Riksförbundets uppfattning, enbart uttrycker principer. I FI:s pm ges begränsad vägledning om det sätt som vissa kriterier ska tillämpas på. Så är fallet med avseende på "extra tjänst eller tjänst på en högre nivå", där exemplifiering hämtad från det delegerade direktivet ges.

Någon reell vägledning ifråga om det viktiga kravet på att den extra tjänsten skall stå i proportion till storleken på ersättningen, ges emellertid inte. FI:s upplysning i promemorian om det självklara förhållandet att värdet på kundens nytta måste öka i det fall ersättningens värde ökar, innebär inte att någon vägledning ges ifråga om det sätt som nyttan för kunden ska värderas på. Valet av värdeperspektiv har stor betydelse. Exempelvis kan helt olika uppfattningar om värdet hävdas beroende på om värdet ska baseras på kundens kostnad för att köpa samma nytta på marknaden, eller om värdet ska baseras på kostnaden för att tillhandahålla kunden nyttan. Ytterligare komplikationer kan finnas, exempelvis kan institutets sammansättning av olika nyttokomponenter vara helt unik och därigenom omöjlig att köpa på marknaden. Förslaget till föreskrifter ger heller inget svar på frågan huruvida kravet på proportionalitet mellan kundens nytta och institutets ersättning, innebär att ersättning som har en omfattning som överstiger institutets kostnad för att tillhandahålla kunden nyttan, är tillåten. Förbundet anser därför att FI behöver ge konkret vägledning om hur kundens nytta av den extra tjänsten ska värderas.

Innebörden av kravet på att ersättningen eller förmånen ska ge en påtaglig fördel för kunden, är inte heller förklarad av FI. I språklig bemärkelse förefaller "påtaglig fördel" kunna betyda ungefär detsamma som "extra tjänst eller tjänst på en högre nivå". Det är emellertid uppenbart att det inte handlar om synonyma termer i detta sammanhang. Förbundet anser därför att FI behöver ge konkret vägledning om hur kravet på påtaglig fördel ska förstås.

Stockholm den 11 april 2017
SPARBANKERNAS RIKSFÖRBUND

Ewa Andersen
Verkställande direktör

Bengt Nordström